

Sygn. akt IX W 3681/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Aneta Żołnowska

Protokolant – sekretarz sądowy A. O.

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015r., sprawy

D. R.

c. H. i K. z domu P.

ur. (...) w O.

obwinionej o to, że:

w dniu 22 października 2014r. o godz. 18:00 na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...), kierując samochodem marki A. o nr rej. (...) wjechała na skrzyżowanie nie mając miejsca do kontynuowania jazdy w wyniku czego doprowadziła do zderzenia z kierującym samochodem marki R. o nr rej. (...) z naczepą marki W. o nr rej. (...) powodując uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 25 ust. 4 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA

I. obwinioną D. R. uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu;

II. koszty postępowania ponosi skarb Państwa.

Sygn. akt IX W 3681/15

UZASADNIENIE

K. P.w O. wniósł o ukaranie D. R. za to, że w dniu 22 października 2014r. o godz. 18.00 na skrzyżowaniu ul. (...) (...)kierując samochodem m – ki A. o nr rej. (...) wjechała na skrzyżowanie nie mając miejsca do kontynuowania jazdy, w wyniku czego doprowadziła si zderzenia z kierującym samochodem m – ki R. o nr rej. (...) z naczepą m. (...) o nr rej. (...) powodując uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. za wykroczenie z art. 86 §1 kw w zw z art. 25 ust 1 pkt 11 Prawa o ruchu drogowym.

Obwiniona D. R. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, iż poruszała się ul. (...) prawym pasem ruchu, przyświetlanym dla jej kierunku ruchu zielonym sygnale świetlnym wjechała na skrzyżowanie z ul. (...) jako pierwszy pojazd. W tym czasie ul. (...) była zakorkowana, na wysokości wysepki stał pojazd ciężarowy, w kierunku ul. (...) było miejsce na jej pojazd. W trakcie wjeżdżania na ul. (...), zauważyła, iż pojazd stojący jako ostatni na prawym pasie ruchu zaczyna się staczać, więc zatrzymała pojazd w bezpiecznej odległości od niego,

częściowo jej samochód znajdował się na ul. (...), przy prawej krawędzi jezdni. W momencie, gdy jej pojazd jeszcze stał, ale samochody stojące na prawym pasie ul. (...) rozpoczynały jazdę, na bok jej samochodu najechał kierujący samochodem m – ki R.. W ocenie obwinionej, kierujący ten miał czerwone światło dla swego kierunku ruchu. (wyjaśnienia obwinionej k. 59-59v)

Świadek K. B. (1) zeznał, iż jechał ul. (...), ze względu na korek, był zmuszony zatrzymać pojazd na wysokości wylotu z ul. (...), około 1,5 metra za poprzedzającym go pojazdem. Gdy pojazdy na jego pasie ruchu ruszyły, on również ruszył. Nie był w stanie wyjaśnić w jaki sposób doszło do kolizji. Z jego zeznań wynika, iż nie widział samochodu obwinionej. Przyznał, iż stał za sygnalizatorami dla jego kierunku ruchu i blokował skrzyżowanie, bo nie mógł go opuścić. (zeznania świadka k. 59v)

Świadkowie A. S. (1) i Ł. P. – funkcjonariusze Policji, na miejscu zdarzenia wskazali jako jego sprawcę kierującego pojazdem m – ki R.. Obaj podkreślili, iż kierujący R. oświadczył im, iż ruszył za pojazdami przed nim i nie zauważył samochodu obwinionej. Obaj twierdzili iż K. B. zatrzymał pojazd na środku skrzyżowania, na wysokości wysepki, bowiem nie miał możliwości kontynuowania dalszej jazdy. (zeznania świadków k. 59v)

Pozostali świadkowie przysłuchani w sprawie A. i A. K. nie byli w stanie opisać zdarzenia, gdyż nie obserwowali drogi. (zeznania świadków k. 60)

W trakcie obsługi zdarzenia funkcjonariusze Policji sporządzili notatkę urzędową, dokonali oględzin pojazdów, ale nie utrwalili uszkodzeń pojazdów na zdjęciach. Wykonali też szkic poglądowy miejsca zdarzenia. Na miejscu nie ujawniono żadnych śladów na jezdni. (notatka urzędowa k. 5, protokoły oględzin pojazdów k. 6,7, szkic miejsca zdarzenia k. 8)

Początkowo K. P. wniósł ukaranie K. B. (1) za wykroczenie z art. 86§1kw wz w z art. 23 ust 1 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym. W sprawie został dopuszczony dowód z opinii biegłego. Na podstawie skromnej dokumentacji, biegły ustalił najbardziej prawdopodobne usytuowanie kolizyjne pojazdów względem siebie, zastrzegając jednocześnie, iż ze względu na nieprecyzyjność opisu uszkodzeń, między osiami podłużnymi pojazdów mogło istnieć nieco inne odchylenie kątowe, niż przyjął w opinii. Biegły nie był w stanie określić prędkość pojazdu R., określając ją jako niewielką, stwierdził, iż pojazd obwinionej bezpośrednio przed zdarzeniem stał. Biegły nie był w stanie na podstawie dowodów materialnych określić, w którym miejscu na skrzyżowaniu zatrzymał się samochód R. bezpośrednio przed zdarzeniem. W ocenie biegłego, kierujący pojazdem R. wjechał na skrzyżowanie ul. (...) – (...) pomimo braku miejsca na kontynuowanie jazdy i jego zachowanie w świetle przepisów Prawa o ruchu drogowym było nieprawidłowe. Stwierdził, iż najprawdopodobniej również kierująca samochodem A. wjechała na skrzyżowanie nie mając możliwości kontynuowania jazdy. Biegły zastrzegł jednocześnie, iż jego ocena może być traktowana tylko jako sugestia, bowiem ocena zachowania uczestników zdarzenia wymaga oceny Sądu na podstawie dowodów osobowych. (opinia biegłego k. 18 – 27, 60)

W ocenie Sądu, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można odmówić atrybutu wiarygodności wyjaśnieniom obwinionej. Nie ma dowodów świadczących o tym, by obwiniona wjechała na skrzyżowanie nie mając możliwość kontynuowania jazdy, bowiem nie można obalić jej twierdzenia, iż pojazd poprzedzający zaczął się staczać i ona była zmuszona zatrzymać się w trakcie manewru włączania się do ruchu na ul. (...). Gdyby kierujący samochodem ciężarowym zauważył samochód A., obwiniona mogłaby bez problemu kontynuować jazdę, tym bardziej, iż dla jej kierunku ruchu najprawdopodobniej wyświetlany był nadal sygnał zielony. Zauważyć należy, iż usytuowanie wzajemne pojazdów ustalone przez biegłego koresponduje z wyjaśnieniami obwinionej, z tym zastrzeżeniem, iż obwiniona konsekwentnie twierdziła, iż wjeżdżała na ul. (...) bliżej prawej krawędzi jezdni. Nie sposób potwierdzić wersji przedstawionej przez biegłego ani wersji obwinionej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. B. w części w jakiej przyznał, iż wjechał na skrzyżowanie i blokował je. Nie sposób natomiast dać wiarę świadkowi, aby bezpośrednio przed zdarzeniem odległość jego pojazdu od pojazdu

poprzedzającego wynosiła 1,5 metra, albowiem w takiej sytuacji nie mogłaby zaistnieć pozycja kolizyjna ustalona przez biegłego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków Ł. P. i A. S. (2), albowiem są one jasne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Znajdują potwierdzenie w dokumentacji sporządzonej przez nich podczas interwencji.

Sąd podzielił również stanowisko biegłego, który nie był w stanie wykonać na podstawie posiadanych dowodów rekonstrukcji zdarzenia. Jedynie udało się ustalić zbliżoną pozycję kolizyjną pojazdów, jednak ona nie pozwala na stwierdzenie która wersja przedstawiona przez uczestników zdarzenia jest bardziej prawdopodobna.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, nie ma podstaw by przypisać obwinionej popełnienie zarzucanego jej czynu. Na marginesie można zaznaczyć, iż o ile można byłoby zastanawiać się nad przypisaniem obwinionej czynu polegającego na wjeździe na skrzyżowanie, w sytuacji, gdy nie było możliwości kontynuowania ruchu (oczywiście gdyby były na to jakiegokolwiek dowody) i ewentualnie tamowanie ruchu, to nie ma żadnych podstaw by zarzucać jej spowodowanie zdarzenia drogowego. Żaden z dowodów nie wskazuje na to, by obwiniona gwałtownie wjechała na skrzyżowanie przed jadący pojazd R.. Z opinii biegłego wynika, iż jej wjazd na skrzyżowanie i pojazd w trakcie zatrzymania był obiektywnie widoczny dla kierującego pojazdem ciężarowym. Zatem po jego stronie istniały obowiązek dostosowania taktyki i techniki jazdy do zmienionych warunków ruchu i zachowania ostrożności i bezpiecznej odległości od omijanego pojazdu.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego i powyższych rozważań należało uniewinnić obwinioną od zarzucanego jej czynu.